

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 10

*Матеріали ІХ Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Становлення та розвиток української державності:
актуальні проблеми державного та регіонального управління
на сучасному етапі розвитку суспільства”,
м. Київ, МАУП, 14 листопада 2013 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 1 від 29.01.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
Ф. М. Медвідь, канд. філос. наук, проф.
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф.;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 10: Матеріали ІХ Всеукр. наук.-практ. конф. “Становлення та розвиток української державності: актуальні проблеми державного та регіонального управління на сучасному етапі розвитку суспільства”, м. Київ, 14 листоп. 2013 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова) [та ін.]. — 2014. — 414 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2014

© ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2014

Мойсеєнко Є. П. Сутність політичної модернізації як суспільного явища 332	Грінчій П. С. Право інтелектуальної власності на комерційну таємницю 368
Олішевський А. С. Центральні органи виконавчої влади як складова державного управління в Україні..... 335	Плахотний С. В. Цифрове піратство в Україні 372
Поліщук М. Г. Захисник в адміністративному процесі під час розгляду справ з порушень правил дорожнього руху ... 339	Рибка О. М., Алжум Майсара Правовий позитивізм в умовах сучасного державного будівництва..... 378
Санченко С. П. Проблеми формування та практичної реалізації політики соціального захисту громадян у сучасній Україні 341	Рижих І. А., Пузько В. О. Природне право та ідеї демократії в сучасній Україні 381
Філіппов Р. В. Кадрова безпека в системі економічної безпеки підприємства..... 346	Савіцька Ю. В. Рівність, свобода і справедливість як базові засади правової держави в Україні 384
Цыро Н. А. Особенности эмоционального и интеллектуального менеджмента в государственной службе 350	Синельник Ю. Є. Сучасні підходи до формування системи регулювання інноваційного розвитку регіонів..... 388
Чорна М. Ф., Забара П. В., Закрасняний А. В. Конституція Пилипа Орлика в історії та теорії української державності..... 351	Содель Ю. В. Багатовекторність як оптимальна відповідь зовнішньої політики України на геополітичні виклики 393
Шестак М. Л. Держава як основний регулятор інвестиційної діяльності в Україні перехідного періоду..... 356	Тищенко А. А. Защита авторских прав на музыкальные произведения в Украине 396
Ясунік Л. І. Щодо розуміння поняття і мети державного управління 361	Ходарченко Б. Ю. Захист права інтелектуальної власності 399
Грицютенко Я. С., Щупак Я. О. Марксистська філософія права про становлення правової держави: історія і сучасність 365	Соркін Б. В. Демократизація системи державного управління в Україні: правовий та адміністративний аспекти 403
	Відомості про авторів..... 409

ЗАХИСНИК В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ ПІД ЧАС РОЗГЛЯДУ СПРАВ З ПОРУШЕНЬ ПРАВИЛ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Становлення і розвиток української державності, вип. 10, с. 339–340

Сьогодення в Україні можна розглядати як період стабільної соціально-економічної ситуації, тому ці умови зумовлюють підвищення рівня життя населення та призводять до невинного збільшення автомобільного парку країни. Як наслідок, значно посилюється інтенсивність руху на автошляхах, а це, у свою чергу, ставить перед законодавчою владою комплекс нових завдань, спрямованих на створення та реалізацію нормативно-правових актів, що сприяють забезпеченню права безпечного руху. Тому на сьогодні пріоритетним завданням держави, яке має вирішуватися на державному рівні, є забезпечення безпечних умов дорожнього руху. Одним із засобів забезпечення безпеки дорожнього руху є юридична відповідальність осіб, які порушують правила дорожнього руху. Найбільша кількість таких порушень (75 %) виникає саме з вини водіїв автотранспортних засобів. Підставою адміністративної відповідальності є конкретна правова норма, яка передбачає таку відповідальність за конкретне адміністративне правопорушення (проступок).

Але, як відомо, низька правова освіченість учасників дорожнього

руху, відсутність своєчасної юридичної допомоги сприяли незахищеності від неправомірних дій з боку контролюючих органів, насамперед працівників Державної автомобільної інспекції.

Законодавство України всебічно врегульовує правовий статус учасників дорожнього руху, чітко окреслює їх права та можливості захисту від неаргументованих претензій з боку працівників Державної автомобільної інспекції.

Ст. 59 Конституції України визначає, що кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безкоштовно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав. Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура. У випадках, передбачених законом, правову допомогу надають також інші особи, які за законом мають право на надання правової допомоги особисто за дорученням юридичної особи.

Права та обов'язки захисника у провадженні в справах про адміністративні правопорушення закріп-

лені Кодексом про адміністративне судочинство та іншими нормативно-правовими актами. Сутністю діяльності захисника у провадженні у справах про порушення правил дорожнього руху є забезпечення конституційного права особи на правову допомогу у провадженні у справах про адміністративні правопорушення з метою захисту та реалізації прав, свобод та законних інтересів осіб, щодо яких здійснюється провадження у справі про адміністративні правопорушення, забезпечення законності у відповідному провадженні. Участь захисника у провадженні у справах про адміністративні правопорушення сприяє захисту прав та законних інтересів осіб, які є учасниками провадження у справі про адміністративне правопорушення. Відповідно завданням діяльності захисника в провадженні у справах про адміністративне правопорушення є недопущення адміністративної відповідальності за адміністративне правопорушення правил дорожнього руху, яке не було вчинене, не притягнення до відповідальності за більш тяжке правопорушення, ніж те, що було скоєне, забезпечення охорони особистих та майнових прав та забезпечення законності застосування заходів примусу під час відповідного провадження.

Захисник у провадженні у справах про адміністративні правопорушення — це самостійний, незалежний учасник провадження по справі про адміністративне правопорушення,

який надає професійну правову допомогу у встановленому законом порядку особі, яка є учасником провадження у справі про адміністративне правопорушення шляхом захисту її прав, свобод та законних інтересів.

На сьогодні вже прийнято ряд законів щодо вдосконалення правил дорожнього руху України та покращання умов учасників дорожнього руху. Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Узагальнюючи викладене вище, можна зробити висновок, що забезпечення правової допомоги — це обов'язок держави, а використання правової допомоги — це право людини та громадянина. Закріплення нормами кодексу про адміністративне судочинство та іншими законодавчими актами України права осіб на одержання правової допомоги як від адвокатів, так і від інших фахівців у галузі права, а також від інших осіб, є, безумовно, позитивним явищем, що сприяє реалізації конституційного права особи на правову допомогу. Водночас, зазначене питання потребує подальшого доопрацювання з урахуванням позитивного міжнародного досвіду, адже людина, її честь і гідність, недоторканність та безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.